

2. korizmena nedjelja C

*Ovo je Sin moj, Ljubljeni!
U njemu mi sva milina! Slušajte ga! (Mt 17,5)*

Prvo čitanje

Postanak 15,5-12.17-18

U one dane: Bog izvede Abrahama i reče: "Pogledaj na nebo i zvijezde prebroj ako ih možeš prebrojiti." A onda doda: "Toliko će biti tvoje potomstvo." Povjerala Abraham Gospodinu i uračuna mu se u pravednost. I reče mu Gospodin: "Ja sam Gospodin koji sam te izveo iz Ura Kaldejskoga da ti predam ovu zemlju u posjed." Abraham upita: "Gospodine moj, po čemu ću razaznati da ću je zaposjesti?" Odgovori mu: "Prinesi mi junicu od tri godine, kozu od tri godine, ovna od tri godine, jednu grlicu i jednoga golubića." Sve mu to Abraham donese i rasiječe na pole i metnu sve pole jednu prema drugoj; pticâ nije rasijecao. Ptice grabežljivice obarale se na leševe, ali ih je Abraham rastjerivao. Kad je sunce bilo pri zalazu, pade Abraham u dubok san i obuze ga jeza, mrak velik. Kad je sunce zašlo i pao gust mrak, pojavi se zadimljen žeravnjak i goruća zublja te prođu između onih dijelova. Toga je dana Gospodin sklopio Savez s Abrahamom rekavši: "Potomstvu tvome dajem zemlju ovu od Rijeke egipatske do Velike rijeke, rijeke Eufrata."

Drugo čitanje

Filipijanima 3,20 – 4,1

Braćo i sestre! Naša je pak domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista: snagom kojom ima moć sve sebi podložiti on će preobraziti ovo naše bijedno tijelo i suobličiti ga tijelu svomu slavnemu. Stoga, braćo i sestre moja ljubljena i željkovana, radosti moja i vijenče moj, tako – čvrsto stojte u Gospodinu.

U ono vrijeme: Povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uziđe na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled mu se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista. I gle, dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija. Ukazali se u slavi i razgovarali s njime o njegovu Izlasku, što se doskora imao ispuniti u Jeruzalemu. No Petra i njegove drugove bijaše svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i dva čovjeka koji stajahu uza nj. I dok su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji." Nije znao što govori. Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih. Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. A glas se začu iz oblaka: "Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!" I upravo kad se začu glas, osta Isus sam. Oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli.

Za razmišljanje

Korizmeno vrijeme razumije se kao vrijeme unutarnje sabranosti i pripreme na Uskrs. To je također vrijeme obraćenja i novog usmjerenja k Bogu. A što je to, što to novo usmjerenje, tu novu orijentaciju našega života sačinjava, postaje nam jasno u trima čitanjima. Ono prema čemu orijentiramo svoj život ne nalazi se u nama samima ili u stvorenju. Naprotiv, čovjeku je dana orijentirna točka koja se nalazi izvan njega samoga, doduše u ovom svijetu, ali ne od ovoga svijeta. Stvarna točka za orijentaciju ljudskoga života može biti samo božanska veličina.

Bog je taj, koji Abrahamu obećava budućnost (potomstvo) i domovinu (zemlju). Božja vjernost ostaje temeljem Abrahamove nade, koji se u postojanoj vjeri, bez pridržaja otvara volji Božjoj. Život kršćanina moraju označavati patničko i sudbinsko zajedništvo s Raspetim i Uskrsim. I ovdje je orijentirna točka Isus Krist, a ne vlastiti "trbuh".

U Isusovom preobraženju učenici doživljavaju nešto od Isusove božanske moći. Izabrani Sin Božji daruje život, ako svoj put usmjerimo prema njemu (evandjelje). No učenici istovremeno doživljavaju da preobraženje na zemlji ne može dugo trajati. Poput njih, i mi želimo sačuvati ono lijepo i dojmljivo, zadržati se kod očaravajućih i ugodnih doživljaja. A pred poteškoćama, kako vlastitog, tako i životnog puta onih oko nas, radije zatvaramo oči. Ipak, slavnom uskrsnuću pripada neumitno i tamni događaj muke. Korizma nam želi dati priliku da ponovno jasnije uvidimo sunčanu i sjenovitu stranu svojega života i da se kroz fasadu naših svakodnevnih problema ponovno jače usmjerimo prema cilju; prema našoj vjeri u Raspetoga i Uskrsloga koji nas – ne bez patnje, ali kroz patnju – vodi k našoj proslavi kod Boga.

2. korizmena nedjelja C

Ovo je Sin moj, Ljubljeni!

U njemu mi sva milina! Slušajte ga! (Mt 17,5)

Prvo čitanje

Postanak 15,5-12.17-18

U one dane: Bog izvede Abrahama i reče: "Pogledaj na nebo i zvijezde prebroj ako ih možeš prebrojiti." A onda doda: "Toliko će biti tvoje potomstvo." Povjerova Abraham Gospodinu i uračuna mu se u pravednost. I reče mu Gospodin: "Ja sam Gospodin koji sam te izveo iz Ura Kaldejskoga da ti predam ovu zemlju u posjed." Abraham upita: "Gospodine moj, po čemu ću razaznati da ću je zaposjesti?" Odgovori mu: "Prinesi mi junicu od tri godine, kozu od tri godine, ovna od tri godine, jednu grlicu i jednoga golubića." Sve mu to Abraham donese i rasiječe na pole i metnu sve pole jednu prema drugoj; pticâ nije rasijecao. Ptice grabežljivice obarale se na leševe, ali ih je Abraham rastjerivao. Kad je sunce bilo pri zalazu, pade Abraham u dubok san i obuze ga jeza, mrak velik. Kad je sunce zašlo i pao gust mrak, pojavi se zadimljen žeravnjak i goruća zublja te prođu između onih dijelova. Toga je dana Gospodin sklopio Savez s Abrahamom rekavši: "Potomstvu tvome dajem zemlju ovu od Rijeke egipatske do Velike rijeke, rijeke Eufrata."

Drugo čitanje

Filipljanima 3,17 – 4,1

Braćo i sestre! Nasljedovatelji moji budite i promatrajte one koji žive po uzoru koji imate u nama. Jer često sam vam govorio, a sada i plaćući govorim: mnogi žive kao neprijatelji križa Kristova. Svršetak im je propast, bog im je trbuh, slava u sramoti – jer misle na zemaljsko.

Naša je pak domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista: snagom kojom ima moć sve sebi podložiti on će preobraziti ovo naše bijedno tijelo i suobličiti ga tijelu svomu slavnemu. Stoga, braćo i sestre moja ljubljena i željkovana, radosti moja i vijenče moj, tako – čvrsto stojte u Gospodinu.

U ono vrijeme: Povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uziđe na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled mu se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista. I gle, dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija. Ukazali se u slavi i razgovarali s njime o njegovu Izlasku, što se doskora imao ispuniti u Jeruzalemu. No Petra i njegove drugove bijaše svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i dva čovjeka koji stajahu uza nj. I dok su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji." Nije znao što govori. Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih. Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. A glas se začu iz oblaka: "Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!" I upravo kad se začu glas, osta Isus sam. Oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli.

Za razmišljanje

Korizmeno vrijeme razumije se kao vrijeme unutarnje sabranosti i pripreme na Uskrs. To je također vrijeme obraćenja i novog usmjerenja k Bogu. A što je to, što to novo usmjerenje, tu novu orijentaciju našega života sačinjava, postaje nam jasno u trima čitanjima. Ono prema čemu orijentiramo svoj život ne nalazi se u nama samima ili u stvorenju. Naprotiv, čovjeku je dana orijentirna točka koja se nalazi izvan njega samoga, doduše u ovom svijetu, ali ne od ovoga svijeta. Stvarna točka za orijentaciju ljudskoga života može biti samo božanska veličina.

Bog je taj, koji Abrahamu obećava budućnost (potomstvo) i domovinu (zemlju). Božja vjernost ostaje temeljem Abrahamove nade, koji se u postojanoj vjeri, bez pridržaja otvara volji Božjoj. Život kršćanina moraju označavati patničko i sudbinsko zajedništvo s Raspetim i Uskrsnim. I ovdje je orijentirna točka Isus Krist, a ne vlastiti "trbuh".

U Isusovom preobraženju učenici doživljavaju nešto od Isusove božanske moći. Izabrani Sin Božji daruje život, ako svoj put usmjerimo prema njemu (evandjelje). No učenici istovremeno doživljavaju da preobraženje na zemlji ne može dugo trajati. Poput njih, i mi želimo sačuvati ono lijepo i dojmljivo, zadržati se kod očaravajućih i ugodnih doživljaja. A pred poteškoćama, kako vlastitog, tako i životnog puta onih oko nas, radije zatvaramo oči. Ipak, slavnom uskrsnuću pripada neumitno i tamni događaj muke. Korizma nam želi dati priliku da ponovno jasnije uvidimo sunčanu i sjenovitu stranu svojega života i da se kroz fasadu naših svakodnevnih problema ponovno jače usmjerimo prema cilju; prema našoj vjeri u Raspetoga i Uskrsloga koji nas – ne bez patnje, ali kroz patnju – vodi k našoj proslavi kod Boga.